

Condicions frontera en la partícula en una caixa esfèrica i l'àtom d'hidrogen

L'equació d'autovalors en a.u. de l'electró en una caixa esfèrica, després d'haver integrat les variables angulars, és

$$-\frac{1}{2} \left[\frac{\partial^2 \Psi}{\partial r^2} + \frac{2}{r} \frac{\partial \Psi}{\partial r} - \frac{l(l+1)}{r^2} \Psi \right] = E\Psi \quad (1)$$

Considerem primer el cas $l = 0$. En aquest cas l'equació queda:

$$-\frac{1}{2} \left[\frac{\partial^2 \Psi}{\partial r^2} + \frac{2}{r} \frac{\partial \Psi}{\partial r} \right] = E\Psi \quad (2)$$

Aquesta equació és vàlida per a qualsevol r . En particular ha de ser vàlida en el límit $r \rightarrow 0$:

$$\lim_{r \rightarrow 0} \left\{ -\frac{1}{2} \left[\frac{\partial^2 \Psi}{\partial r^2} + \frac{2}{r} \frac{\partial \Psi}{\partial r} \right] \right\} = \lim_{r \rightarrow 0} (E\Psi) \quad (3)$$

Operant,

$$-\frac{1}{2} \Psi(0)'' + 2 \lim_{r \rightarrow 0} \left\{ \frac{\frac{\partial \Psi}{\partial r}}{r} \right\} = E\Psi(0) \quad (4)$$

El límit que queda per calcular en l'equació anterior ha de ser finit, aleshores cal que $\frac{\partial \Psi}{\partial r}$ es comporte proporcional a r^p , $p \geq 1$, prop de $r = 0$, cosa que vol dir en particular que, $\Psi(0)' = 0$.

Però podem anar més lluny. Atès que, en les rodalies de $r = 0$, $\frac{\partial \Psi}{\partial r} \approx ar^{p+1}$ amb $p \geq 0$ tenim que:

$$d\Psi = ar^{p+1} dr \implies \Psi = A + \frac{a}{p+2} r^{p+2} \quad (5)$$

que ens diu que la funció podrà ser diferent de zero a l'origen $r = 0$.

El cas $l \neq 0$, seguint el mateix raonament, concloem que allò que ha de tenir un límit finit és el terme:

$$\lim_{r \rightarrow 0} \left\{ \frac{2\Psi(r)'}{r} - \frac{l(l+1)\Psi(r)}{r^2} \right\} = \lim_{r \rightarrow 0} \left\{ \frac{2r\Psi(r)' - l(l+1)\Psi(r)}{r^2} \right\}, \quad (6)$$

cosa que evidencia que $2r\Psi(r)' - l(l+1)\Psi(r)$ no pot ser zero sino que haurà de comportar-se, conjuntament, proporcional a r^{p+2} amb $p \geq 0$. Açò ho aconseguim escrivint que, en les rodalies de $r = 0$, $\Psi(r) \approx ar^{2+p}$ i, en conseqüència, la seua derivada $\Psi(r)' \approx a(2+p)r^{1+p}$. Fixem-nos que en aquest cas necessàriament la funció ha de ser zero a l'origen, $\Psi(0) = 0$, cosa que no succeeix en el cas anterior en el qual $l = 0$.

Podem comprovar aquestes consideracions si calculem el valor de les funcions $J(l, r)$ de Bessel i les seues primeres derivades per a $l = 0$ i $l \neq 0$ a l'origen $r = 0$. Trobem que $J(l, 0)' = 0$ i $J(l \neq 0, 0) = 0$ mentre que $J(0, 0) = 1$.

En el cas de l'hidrogen amb $l = 0$ tenim que cal assegurar la finitesa del terme

$$\lim_{r \rightarrow 0} \left\{ \frac{2\Psi(r)'}{r} + \frac{\Psi(r)}{r} \right\} = \lim_{r \rightarrow 0} \left\{ \frac{2\Psi(r)' + \Psi(r)}{r} \right\}. \quad (7)$$

Ara **no** podem seguir les mateixes passes que abans i dir que $\Psi(r) \approx ar^{1+p}$ amb $p \geq 0$, atès que la derivada no està multiplicada per r . En aquest cas podem comprovar que podríem evitar la singularitat si $\Psi(r)$ es comportés de manera similar a com ho fa la funció $e^{-r/2}$, cosa que de retruc ens diu que, en presència d'un camp coulòmbic central, la funció d'ona per a $l = 0$ i la seua derivada podran ser diferents de zero en $r = 0$.